

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Zofia Homa**

Protokolant: Joanna Malena

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 70 000,00 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki E. K. kwotę 7 961,90 (siedem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 3600,00 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ciągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 683,69 (sześćset osiemdziesiąt trzy złote sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I C 312/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 kwietnia 2011 r. powódka E. K. wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 100 000,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia w oparciu o art. 445 § 1 k.c. oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powódka w dniu 24 lipca 2008 r. była pasażerem samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który prowadzony był przez Z. S.. Około godz. 14:25 we wskazanym dniu w miejscowości D. ww. kierujący pojazdem naruszając zasady ruchu drogowego najechał na poprzedzający go pojazd – ciągnik rolniczy marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym doprowadził do kolizji drogowej.

Wina kierującego pojazdem marki V. (...) została stwierdzona wyrokiem nakazowym z dnia 15 stycznia 2009 r. wydanym przez Sąd Rejonowy, VI Wydział Grodzki w P., mocą którego został on skazany za wykroczenie z art. 86 § 1 Kodeksu wykroczeń w zw. z art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Na skutek wypadku powódka doznała poważnego złamania kręgosłupa oraz głębokiego niedowładu kończyn dolnych.

Ponadto powódka doznała licznych bolesnych potłuczeń. Z miejsca wypadku została zabrana karetką pogotowia do Szpitala Miejskiego w P. przy ul (...), gdzie przebywała do dnia 26 lipca 2008 r., kiedy to ze względu na skomplikowane urazy została przewieziona do (...) w L. przy szpitalu przy ul (...). W szpitalu tym poszkodowana przebywała łącznie do dnia 11 września 2008 r., początkowo w Klinice (...), a następnie w Klinice (...).

Po opuszczeniu szpitala powódka podjęła w Niemczech dalsze leczenie i rehabilitację, związane z następstwami przedmiotowego wypadku.

Powódka do chwili obecnej boryka się z problemami zdrowotnymi powstałymi w następstwie w/w wypadku i pozostaje w związku z tym pod stałą opieką medyczną. Wskazała przede wszystkim na bardzo silne bóle kręgosłupa, powodujące konieczność stałego stosowania leków przeciwbólowych. Powódka pomimo długotrwałego leczenia nie odzyskała pełnej sprawności, a konsekwencje wypadku będzie z pewnością odczuwać do końca życia.

Samochód, którym poruszał się sprawca wypadku był objęty w dacie zdarzenia obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A.

Powódka za pośrednictwem pełnomocnika, zgłosiła szkodę w dniu 1 lipca 2010 r. Pozwany decyzją z dnia 28 lipca 2010 r. przyznał tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę kwotę 30 000,00 złotych. Następnie po złożonym odwołaniu pozwany decyzjami z dnia 29 lipca 2010 r. oraz z dnia 1 grudnia 2010 r. dokonał zapłaty zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę do łącznej kwoty 80 000,00 złotych. Odmówił on tym samym zaspokojenia zgłaszanych roszczeń w całości, informując o możliwości ich dochodzenia n drodze postępowania sądowego (pozew wraz z uzasadnieniem, k.2-7).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. nie uznał powództwa, wnosił o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w związku z wypadkiem komunikacyjnym jakiemu uległa powódka w dniu 24 lipca 2008 r. likwidował szkodę w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W postępowaniu likwidacyjnym pozwany ustalił rozmiar doznanego przez powódkę uszczerbku na zdrowiu związanego z doznaniem złamaniem kręgu (...) i uszkodzeniem rdzenia kręgowego w łącznej wysokości 35 % i wypłacił tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 80 000.00 złotych. W ocenie pozwanego wyrównał on doznaną przez powódkę szkodę z uwzględnieniem wszelkich okoliczności związanych z rodzajem doznanych przez niego urazów, kresem leczenia, rozmiarem i intensywnością cierpień i dalsze roszczenia w tym zakresie wypada potraktować jako bezzasadne. Pozwany podkreślił, iż w niniejszej sprawie nie zaszły żadne nowe okoliczności, które pozwalałyby na modyfikację stanowiska (...) S.A. wyrażonego w decyzjach z dnia 29 lipca 2010 r., 1 grudnia 2010 r. oraz 10 stycznia 2011 r. (odpowiedź na pozew, k. 72 - 73).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2008 r. w miejscowości D., gmina P. Z. S., kierując samochodem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował bezpiecznej odległości od poprzedzającego pojazdu – ciągnika rolniczego marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i doprowadził do kolizji drogowej. W wyniku tego zdarzenia pasażerka samochodu sprawcy zdarzenia doznała obrażeń ciała.

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 15 stycznia 2009 roku Z. S. został uznany winnym w/w kolizji i za to na podstawie art. 86 § 1 k.w. Sąd wymierzył mu karę 300 złotych grzywny oraz zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 złotych tytułem opłaty oraz 70 złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania (wyrok, k. 60 akt. VI W 1425/08).

Pojazd sprawcy kolizji pozostawał ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółka Akcyjna w W..

Bezpośrednio po zdarzeniu E. K. została przewieziona Karetką Pogotowia (...) do Szpitala (...) w P., gdzie w badaniu rtg rozpoznano u niej złamanie kompresyjne trzonu kręgu (...) kręgosłupa ze sklinowaceniem. W badaniu KT kręgosłupa stwierdzono złamanie trójkolumnowe na wysokości kręgu L1. W dniu 26 lipca 2008 r. powódkę skierowano do Kliniki (...) przy (...) Publicznym Szpitalu (...) w L. (dokumentacja lekarska, k. 11 – 19).

We wskazanej wyżej Klinice (...) przebywała od 26 lipca 2008 r. do 8 sierpnia 2008 r. Dnia 26 lipca 2008 r. powódka przeszła operację: L. T., (...) po stronie prawej, usunięcie przyśrodkowych fragmentów nasad łuków kręgu (...) z korektą osi kręgosłupa, S. tylnoboczna (...) (dokumentacja lekarska, k. 20).

Nie stwierdzono powikłań pooperacyjnych. W dniu 8 sierpnia 2008 r. E. K. została przeniesiona do Kliniki (...) przy (...) Publicznym Szpitalu (...) w L., gdzie przebywała do dnia 11 września 2008 r. Podczas hospitalizacji zastosowano usprawnianie, farmakoterapię, badania diagnostyczne (TK kręgosłupa) oraz konsultacje. Powódkę wypisano do domu w stanie ogólnym dobrym. Zalecono kontynuację wyuczonych ćwiczeń, kontrolę w poradni neurochirurgicznej w miejscu zamieszkania, okresową kontrolę w poradni neurologicznej oraz przyjmowanie leków (dokumentacja lekarska, k. 38 – 41).

Dalsze leczenie i rehabilitację związane z wypadkiem powódka podjęła w Niemczech, gdzie ma stałe miejsce zamieszkania. W dniu 6 listopada 2009 r. E. K. przeszła w Klinice (...) w B. drugą operację kręgosłupa, podczas której nastąpiło usunięcie materiału zespalającego w kręgosłupie (dokumentacja lekarska, k. 58).

W następstwie wypadku z dnia 24 lipca 2008 r. powódka doznała znacznego stopnia cierpień, który utrzymywał się przez okres miesiąca. W dalszym czasie ulegały one złagodzeniu i utrzymują się do dnia dzisiejszego w stopniu małym (opinie biegłych sądowych, k. 134, k. 157).

Przebyty u powódki w wyniku wypadku uraz kręgosłupa piersiowo – lędźwiowego może w przyszłości przyspieszyć powstawanie zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. W ocenie neurologicznej nie odzyska ona sprawności fizycznej sprzed wypadku. (dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii rehabilitacji medycznej dr. n. med. A. G., k. 134 - 136).

W ocenie neurologicznej oraz w zakresie rehabilitacji powódka wymaga systematycznego, okresowego stosowania zabiegów usprawniających, których średni półroczny koszt wynosi 550 zł, a także okresowego stosowania leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych, których średni kwartalny koszt w wynosi 50 – 70 zł. Ze względu na powypadkowy stan zdrowia, powódka ma ograniczoną zdolność wykonywania prac fizycznych, oraz samodzielnego wykonywania cięższych czynności życia codziennego. Wymaga pomocy innych osób przy wykonywaniu cięższych prac życia codziennego, związanych z przeciążeniami kręgosłupa takich jak sprzątanie, dźwiganie ciężkich przedmiotów (dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii rehabilitacji medycznej dr. n. med. A. G., k. 134 - 135).

Powódka podczas wypadku doznała nie tylko urazu kręgosłupa ale również urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu. Po urazie wystąpił przemijający niedowład kończyn dolnych. Znaczny stopień cierpień utrzymywał się przez pierwszy miesiąc po wypadku, a następnie przez 2 – 3 miesiące ulegał złagodzeniu. Aktualnie stopień cierpienia jest mały lecz długotrwały. Powódka nie odzyska pełnej sprawności fizycznej sprzed wypadku. Rokowanie na przyszłość jest poważne. E. K. wymaga systematycznego stosowania zabiegów usprawniających, które w ramach ubezpieczenia zdrowotnego są dla pacjenta wykonywane bezpłatnie. Osoba nieubezpieczona natomiast musi pokryć ich koszt w wysokości około 1000 zł rocznie. Ponadto raz na 2 lata wskazane jest korzystanie z leczenia sanatoryjnego (dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie ortopedii, traumatologii i rehabilitacji medycznej lek. (...). S. G., k. 157 - 158).

Po wypisie ze szpitala w dniu 11 września 2008 r. powódka wymagała opieki 8 godzinny dziennie przez pierwszy miesiąc, a następnie 4 godziny dziennie przez kolejne 2 miesiące. Podobnej opieki wymagała po wyjściu z Kliniki (...) w B.. Aktualnie E. K. opieki nie wymaga. Potrzebuje natomiast okresowej pomocy innych osób w wykonywaniu cięższych prac życia codziennego, takich jak pranie czy sprzątanie (opinie biegłych sądowych, k. 135 - 136, k. 158).

Odniesione przez powódkę w wyniku wypadku z dnia 24 lipca 2008 r. obrażenia nie stanowią bezpośredniej przeszkody zajścia w ciążę oraz jej pomyślnego zakończenia. Nie ma podstaw do twierdzenia, że ciąża wiąże się z zagrożeniem dla zdrowia E. K.. Nie można wykluczyć nasilenia się w czasie jej trwania dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa (dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ginekologii i położnictwa dr. n. med. J. T. k. 182 – 183, dowód z opinii uzupełniającej biegłego A. G. k. 218, dowód z opinii uzupełniającej biegłego S. G. k. 223).

Przed wypadkiem powódka była szczęśliwą matką dwójki dzieci, nie pracowała zawodowo, zajmowała się domem i dziećmi. Wychodziła z dziećmi na basen, spotykała się z przyjaciółmi, wychodziła do kawiarni z koleżankami.

W chwili obecnej E. K. przebywa na stałe w Niemczech. Utrzymuje się z zasiłków w łącznej wysokości 800 euro. Mieszka sama z dwojgiem dzieci w wynajętym mieszkaniu. W wykonywaniu prac domowych pomagają jej córka oraz okresowo matka. Obecnie w ogóle nie spotyka się z koleżankami, rehabilitacja zajmuje jej dużo czasu, jest po niej zmęczona. Powódka nadal odczuwa dolegliwości związane z wypadkiem w postaci bólów kręgosłupa i głowy. Codziennie zażywa tabletki przeciwbólowe (wyjaśnienia i zeznania powódki k. 99v. – 100v., 224).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Zgromadzone w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne nie budziły wątpliwości Sądu odnośnie ich autentyczności, a także prawdziwości stwierdzonych w nich faktów. Ich wiarygodność nie była również kwestionowana przez strony.

W sprawie przeprowadzono dowód z opinii biegłych: z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej A. G., ortopedii, traumatologii i rehabilitacji medycznej S. G. oraz ginekologii i położnictwa J. T..

W ramach kontroli merytorycznej opinii, Sąd nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości nakazujących odebranie im przymiotu pełnowartościowego źródła dowodowego. Biegli wskazali przesłanki przyjętego rozumowania, przedstawili także jego tok oraz wskazali zastosowane narzędzia badawcze. Wnioski płynące z opinii są klarowne i wynikają z przyjętych podstaw. Sąd nie dopatrył się w nich błędów logicznych, niezgodności z życiowym doświadczeniem bądź też niespójności z pozostałym materiałem dowodowym. W tych warunkach przedmiotowe opinie posłużyły za pełnowartościową podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Sąd obdarzył wiarą zeznania powódki odnośnie skutków jakie wywołał wypadek córki w życiu powódki, rodzaju, długotrwałości i intensywności jej cierpień. Zeznania te nie budziły zastrzeżeń Sądu. Ich wiarygodność została zweryfikowana w oparciu o inne dowody zgromadzone w sprawie oraz o zasady doświadczenia życiowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest słuszne co do zasady, ale nie w żądanej wysokości.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że okoliczności faktyczne dotyczące wypadku z dnia 24 lipca 2008 r., jak i odpowiedzialność pozwanego (...) Zakładu (...) z Spółki Akcyjnej z (...) w W. na zasadzie ryzyka za skutki wypadku, któremu uległa E. K. były w przedmiotowej sprawie bezsporne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami była natomiast wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Stosownie do treści art. 34 ust. 1, art. 35 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 tekst jedn. ze zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Odszkodowanie

to ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak od ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Celem zadośćuczynienia jest złagodzenie doznanej krzywdy ujmowanej jako cierpienia fizyczne i psychiczne.

W literaturze prezentowane jest stanowisko, że zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo (G. Bieniek „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania”, Wydawnictwo Prawnicze – Warszawa 1996, tom I, str. 368).

Zasądzenie na rzecz powódki E. K. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę jest uzasadnione tym, że na skutek wypadku z dnia 24 lipca 2008 r. doznała ona dużych cierpień fizycznych, a skutki przedmiotowego zdarzenia odczuwa do chwili obecnej. Powódka doznała urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, urazu kręgosłupa Th-LS ze złamaniem kompresyjnym kręgu (...) wymagających interwencji chirurgicznej z występującym po urazie przemijającym niedowładem kończyn dolnych. Proces leczenia nie został u niej zakończony, rokowania jego dotyczące nie są optymistyczne. E. K. nigdy nie odzyska sprawności fizycznej sprzed wypadku.

Obecnie powódka wymaga pomocy osób trzecich przy prowadzeniu domu. Nie jest także w stanie podjąć pracy związanej ze zwiększonym wysiłkiem fizycznym. Przed zaistnieniem wypadku E. K. była młodą, miała 25 lat, w pełni sprawną osobą. W wyniku doznanych w wypadku ucierpiało jej życie rodzinne i towarzyskie. Powódka nie może zająć się swoimi dziećmi. Nie jest w stanie posprzątać w domu, samodzielnie zrobić cięższych zakupów. Ma bóle głowy, problemy z chodzeniem. Codziennie zażywa tabletki przeciwbólowe. Nie można wykluczyć, że ciąża u powódki może spowodować dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa. Powódka obecnie jest rozwiedziona, chciałaby w przyszłości wyjść za mąż, urodzić jeszcze jedno dziecko. W obecnej jej sytuacji zdrowotnej może być to utrudnione. Powódka ma poczucie bezradności życiowej, ze względu na konieczność korzystania ze wsparcia innych przy prostych czynnościach życia codziennego.

Sąd, ustalając w niniejszej sprawie wysokość zadośćuczynienia za doznaną krzywdę miał na uwadze wiek powódki. Inna jest bowiem krzywda osoby młodej, która niewielki okres swojego życia cieszyła się pełnią zdrowia, inaczej natomiast krzywda ta będzie oceniana z perspektywy osoby starszej, która przez dłuższy okres swojego życia korzystała z pełni sił. Na ustalenie wysokości zadośćuczynienia miał również wpływ fakt, że powódka do chwili obecnej wymaga systematycznej rehabilitacji, leczenia farmakologicznego. Sąd miał również na względzie, że co do zasady zadośćuczynienie kompensuje krzywdę w całości, to jest za okres miniony i na przyszłość.

Mając na uwadze wymienione powyżej kryteria ustalania wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, a z drugiej strony – rodzaj, rozmiar, czas trwania cierpień, wiek powódki, niepewne rokowania na przyszłość, Sąd uznał, że krzywda E. K. będzie rekompensowana w całości kwotą 150 000,00 zł.

Powyższą kwotę Sąd pomniejszył o wypłaconą już powódce przez pozwanego kwotę 80 000,00 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 70 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z odsetkami ustawowymi od dnia 11 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Sąd zasądził odsetki od kwoty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę od dnia złożenia pozwu, tj. od dnia 11 kwietnia 2011 roku. Sąd przyjął, że ustalona kwota zadośćuczynienia była adekwatna do stopnia krzywdy wyrządzonej powódce już na dzień zgłoszenia szkody - 23 czerwca 2010 r. (k. 72 akt szkody).

Mając na uwadze fakt, że powódka wygrała proces w 70 %, o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Na koszty procesu składają się: 5 000,00zł. opłata od pozwu i 2 183,69 zł. koszt opinii biegłych. Powódka uiściła należną opłatę od pozwu i zaliczkę na koszt opinii biegłych w kwocie 1 500,00zł. Pozostała kwota 609,69 zł. na koszt opinii biegłych została wypłacona ze środków Skarbu Państwa. W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz powódki kwotę 7 961,90zł.(70%) w tym kwotę 3 600,00zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych” (Dz. U. z 2005 roku, Nr 167, poz. 1398 ze zm.), nakazał ściągnąć od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 683,69zł. tytułem kosztów opinii biegłych lekarzy.

Z tych względów na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.